

“मीठे बच्चे- स्वीटेस्ट बाबा आउनु भएको छ, तिमीलाई स्वीट बनाउन। तिमीलाई देवता समान स्वीट बन्नु र बनाउनु छ।”

प्रश्न:- सदा सुखी बन्ने वरदान कुन बच्चाहरूलाई प्राप्त हुन्छ?

उत्तर:- जसले ज्ञान रत्नहरूको मूल्य राख्छन्। एक-एक रत्न पद्मपति बनाउनेवाला छ। तिमी बच्चाहरू यी रत्नहरूलाई धारण गरेर रूप बसन्त बन। मुखबाट सदैव रत्न निस्किरहेमा सदा सुखी बन्छौ। जो बच्चाहरू स्वीट बन्छन्, उनीहरूलाई देखेर बाबा पनि खुसी हुनुहुन्छ र सदा सुखी बन्ने वरदान दिनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरू यसै वरदानद्वारा सदा निरोगी, सदा सम्पत्तिवान् बन्छौ।

गीत:- आ गये दिल में तू...

ओम् शान्ति। कति स्वीट गीत छ। यो गीत फिल्म बनाउनेहरूले बनाएको भए पनि उनीहरूले त केही पनि जान्दैनन्। तिमी मीठा बच्चाहरू यस बेहदको नाटकमा पार्ट बजाइरहेका छौ। बेहदको ड्रामामा बेहदका बाबाले पनि अहिले सम्मुख पार्ट बजाइरहनु भएको छ। तिमी बच्चाहरूलाई मीठा बाबा नै नजर आउँछ। आत्माले यी नयनद्वारा एक-अर्काको देख्छ। सामुने बसेका आत्माहरूले नै जान्दछन् जसको लागि नै बाबा मीठे बच्चे भनी सम्बोधन गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म सबै बच्चाहरूलाई धेरै मिठो बनाउन आएको छु। मायाले तिमीलाई धेरै तीतो बनाइदिएको छ। यो कुरा बाबा नै आएर सम्झाउनुहुन्छ, तिमी कति स्वीट थियौ। वास्तवमा जब तिमी मन्दिरमा जान्छौ भने देवताहरूलाई कति स्वीट सम्झन्छौ। देवताहरूलाई कति स्वीट नजरले हेर्छौ। कतिबेला ढोका खुल्छ र स्वीट देवताहरूको दर्शन गर्न पाइन्छ भन्ने व्याकुलता हुन्छ। बनावट ढुङ्गाकै भए पनि सम्झन्छन्- उहाँहरू स्वीट बनेर गएका हुन्। शिवको मन्दिरमा जान्छन्, उहाँ पनि अति स्वीट हुनुहुन्छ। अवश्य पनि आएरै गएको हुनु पर्छ। मीठा-प्यारा बाबा अवश्य पनि यहाँ नै आउनु भएको थियो। मन्दिरहरूमा जति पनि मूर्तिहरू छन् ती सबै भएरै गएका हुन्। अवश्य पनि केही गरेरै गएका थिए। अति मीठा बाबालाई जान्नेवाला पनि बच्चाहरू नै होलान्। त्यसैले अवश्य पनि भन्नु पर्छ- निराकार परमपिता परमात्मा नै अति मिठो हुनुहुन्छ।

सारा दुनियाँमा, खासगरी भारतवर्षमा शिवबाबाको महिमा धेरै छ। शिव काशी विश्वनाथ गंगा- यसरी धेरैले भन्दछन्। त्यहाँ गएर रहन्छन् पनि। यी बाबाले पनि सबैतिर चक्र लगाएका छन्। मनुष्यहरू शिवको कति महिमा गर्छन्! बाबालाई थाहा छ- यी सबै मिठा-प्यारा बच्चाहरू हुन्। घरका बच्चा हुन्। सबैलाई नम्बरवार आफ्नो पार्ट मिल्छ, तर सबैको नजर हीरो-हीरोइन तर्फ नै जान्छ। अब यस ड्रामामा जो हीरो-हीरोइन छन् उनीहरूको लागि गायन गरिन्छ- तिमी माता-पिता...। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- उहाँ माता-पिताको सामुने बसेका छौ। दुनियाँको सामुने त छैनौ। उहाँ गुप्त हुनुहुन्छ। उहाँको नाम निशान विल्कुलै गुमाइदिएका छन्। मात्र चित्रहरू छन् तर तिनीहरूबाट केही थाहा हुँदैन। शिवका पुजारी त धेरै छन्। तर पूरा परिचय छैन। तिमीलाई थाहा छ- शिवबाबा अति मीठा हुनुहुन्छ, उहाँ जस्तो स्वीट अरू कुनै हुन सक्दैन। उहाँ सबैभन्दा स्वीट बाबा आउनुभएन भने यो पतित दुनियाँ कसरी पावन बन्न सक्छ। यो समयमा तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कोही पनि स्वीट छैन। आफूलाई शिवोहम्, भगवान भनिरहन्छन्। तर

भगवान त यति मीठा हुनुहुन्छ, उहाँ त परमधामवासी हुन्छ। तिमी फेरि यस पतित दुनियाँमा शिवोहम्, हामी भगवान हौं भनेर कसरी भन्न सक्छौ! भगवान त रचयिता, पतित-पावन हुनुहुन्छ। भगवानलाई सबै भक्तहरूले याद गर्छन्। यस्तो होइन, सबै भक्तहरू भगवान हुन्। निराकार शिवलाई नै सबैभन्दा मीठा भनिन्छ। अति स्वीट बाबाद्वारा नै स्वीट स्वर्गमा जान्छौ। यो वंशावली रचिदै छ। अति मीठा बाबाले हामीलाई अति स्वीट बनाउँदै हुनुहुन्छ। जो जस्तो हुन्छ उसले उस्तै बनाउँछ नि। भन्नुहुन्छ— म निराकार हुँ। तिमी आत्माहरू पनि निराकार हौ। शिवको मन्दिरमा शिवलिंगको पूजा हुन्छ नि। यज्ञ रच्दा पनि शालिग्राम र शिव बनाउँछन्। उहाँको पूजा गर्छन्। धेरै ठूल-ठूला सेठहरूले यज्ञ रच्छन्। रुद्र शिवको पनि लिंग बनाउँछन् र शालिग्राम पनि बनाउँछन्। ब्राह्मणहरूले पूजा गर्छन्। तिमी ब्राह्मणहरू नै पूज्य थियौ फेरि पुजारी बनेका छौ। शिवको लिंग ठूलो र शालिग्राम सान-साना बनाएर पूजा गर्छन्। त्यसको नाम नै हो रुद्र यज्ञ। त्यसैले यो भयो माटोको पूजा। यादगारको लागि मूर्ति आदि माटोको बनाउँछन्। फेरि पुजारीहरूले बसेर पूजा गर्छन्। सृष्टि पूज्य थियो। सत्ययुग-त्रेतामा पुजारीपन थिएन। आधाकल्प हुन्छ ज्ञान, आधाकल्प हुन्छ भक्ति। गायन पनि गरिन्छ— आफू नै पूज्य र आफू नै पुजारी। फेरि भन्दछन्— सबै भगवान हुन्। सम्झिन्छन् भगवान नै पूज्य हुनुहुन्थ्यो, भगवान नै पुजारी बन्नुहुन्छ। यसलाई उल्टो गंगा भनिन्छ। बाबालाई त सबैले बोलाउँछन्— हे भगवान, हे पतित-पावन, हे दयालु, पुकार्नु अर्थात् आह्वान गर्नु। भक्तिमार्गमा आधाकल्प भक्तहरू आह्वान गर्छन्। स्वर्गमा त तिमी मालिक हुनेछौ। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीलाई अति स्वीट बनाइरहेको छु। परम पिता कति मीठा कति प्यारा शिव भोला भगवान हुनुहुन्छ। शंकरको त नाम नै राखिदैन। शिव निराकार, शंकर आकारी— दुवैलाई मिलाउनु त गलत हुन्छ, नि। मनुष्यहरू जुनसुकै मन्दिरमा गए पनि पूजा एक निराकारको नै गर्छन्। सबैलाई मिलाइदिन्छन्। अचेतम् केशवम्, श्री राम नारायणम्... अब कहाँ राम, कहाँ नारायण। सबैलाई मिलाइ दिएका छन्।

व्यास को थिए— यो कसैले पनि जान्दैनन्। वास्तवमा सच्चा व्यास सुखदेवका बच्चा तिमीहरू हौ। बाबा बसेर सहज योगको सुनाउनुहुन्छ र उहाँ सुखदेवका हामी बच्चाहरू सच्चा-सच्चा व्यास हौं। हामी ब्राह्मण हौं। हामीलाई प्राक्विकलमा बसेर सहज राजयोग सिकाउनुहुन्छ, जसबाट हामी मनुष्यबाट देवता बन्छौ। देवताहरूको अगाडि गएर गाउँछन्— हामी पापी, नीच, कपटी छौं। उनीहरू त धेरै मीठा छन् नि। यी लक्ष्मी-नारायणले नै ८४ जन्म लिएका छन्। तत्त्वम्। यो ज्ञान तिमीलाई नै मिल्छ। त्यहाँ लक्ष्मी-नारायणमा यो ज्ञान रहने छैन। हामी त्यहाँ कसैलाई यो ज्ञानबाट देवता बनाउँदैनौं। बाँकी के काम गर्ने? यहाँ त कति धेरै कामका छौं। अहिले हामी अति मीठा बाबाको बच्चा हौं फेरि श्री लक्ष्मी-नारायण बन्छौं। तिमीलाई थाहा छ— हामी अति स्वीट बाबाबाट अति स्वीट बन्छौं। शिवबाबा श्री श्री सबैभन्दा स्वीट हुनुहुन्छ। उहाँबाट हामी पनि स्वीट बन्छौं। हामी आफूलाई श्री श्री भन्न सक्दैनौं। यी सम्झिनु पर्ने कुरा हुन्। तिमी जति अशरीरी, देही-अभिमानी बन्छौ र मीठा बाबालाई याद गर्नेछौ त्यति स्वीट बन्छौ। देही-अभिमानी बनेर बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। यो एउटा मुख्य कुरा न भुल। मलाई याद गर्नु भने म जस्तै स्वीट बन्छौ। त्यसैले यस्तो बनाउने बाबालाई कति याद गर्नुपर्ला। बाबा मिठासको त मानौं पहाड नै हुनुहुन्छ। भनिन्छ नि— सिमर-सिमर सुख पाओ। कुनै मन्त्र जप्नु त छैन। माला फेर्नु पनि छैन। केवल याद गर्नु छ। कसैलाई पनि

यो थाहा छैन- माला कसको यादमा बनेको छ। केवल राम-राम भनिरहन्छन, माला फेरिरहन्छन्। अहिले तिमी सम्झन्छौ- राम शिवबाबाको हामी बच्चाहरू हौं। यसकारण सिमरण गछौं। माला फेर्नु त पुजारीपनको निशानी हो। हामी बाबालाई धेरै याद गछौं। यादबाट नै हामी सदाको लागि स्वस्थ, निरोगी बन्छौं। बाबा बार-बार भन्नुहुन्छ- आफूलाई अशरीरी सम्झेर मलाई याद गर्नु भन्ने बेडा पार छ। बाँकी कुनै १०-२० भुजा भएको या सूँढ भएको मनुष्य हुँदैन। न कुनै हाच्छरू गर्नले देवता नै निकलन्छन्। यस्ता कुरा अब सुन्छौं भन्ने सम्झन्छौ यो सबै के हो? यो सबै भक्तिमार्गका सामग्री हुन्। सत्ययुगमा यो केही पनि हुनेछैन। भक्ति आधा कल्प चल्यो। ज्ञान कुनै आधा कल्प चल्यो। ज्ञानको प्रारम्भ आधाकल्प चल्यो। ज्ञानले २१ जन्मको वर्सा मिल्यो, मानौं त्यो भक्तिको नै फल मिल्यो। भक्ति पहिले सतोप्रधान थियो। फेरि सतो, रजो, तमो हुन्छ। मानौं यो पनि बाबाबाट वर्सा मिले जस्तै हुन्छ। पहिले सतोप्रधान, फेरि सतो, रजो, तमोमा आउँछन्। ज्ञानको वर्सा पनि सतोप्रधान, सतो, रजो तमो हुन्छ। यी बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। पहिले त सम्झनु छ- हामी आत्माहरू परमप्रिय बाबाको सन्तान हौं। बाबा यो शरीरमा आउनु भएको छ। शरीर विना मुरली कसरी सुनाउन सक्नुहुन्छ? निराकारी दुनियाँ त हो नै शान्तिको दुनियाँ। फेरि इशाराको दुनियाँ, यो हो आवाजको दुनियाँ। तीन लोक छन् नि। तिमी एक-एक कुरा नयाँ सुन्छौ। दुनियाँमा अरू कसैले जान्न सक्दैन। तिमीलाई थाहा छ- हामी आत्माहरू शान्तिधामबाट आउँछौं। त्यहाँका निवासी हौं, यसकारण त्यसको नाम ब्रह्माण्ड राखिएको छ। अण्डासमान आत्माहरू रहन्छन्। तर यस्तो कहाँ छ र! यदि स्टार भन्ने हो भने स्टारको पूजा कसरी होस्! फल, फूल, दूध आदि उहाँमाथि कसरी अर्पित गर्न सकिन्छ! नाम त शिव ठीक छ। यस्तो होइन- उहाँ बाबा ठूलो र हामी आत्माहरू साना छौं। परम अर्थात् परमधाममा रहने आत्मा जो अति स्वीट हुनुहुन्छ।

तिमीलाई थाहा छ- अब हामीलाई बाबाको श्रीमत्तमा चल्यो छ। अति मीठा बाबा आएर हामीलाई अति स्वीट बनाउनुहुन्छ। आत्मा स्वीट भएपछि शरीर पनि स्वीट मिल्यो। बाबा भन्नुहुन्छ- केवल बीज र वृक्षलाई याद गर। बीज बाबा माथि हुनुहुन्छ। उहाँ वृक्षपति हुनुहुन्छ। यो फाउन्डेसन। फेरि यसबाट अरू शाखा उपशाखाहरू निस्कन्छन्। दुनियाँमा कसैको बुद्धिमा पनि यो कुरा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, निराकार बाबाले यस शरीरद्वारा बोल्नुहुन्छ। तिमी यी कानहरूद्वारा सुन्छौ। आत्माले नै धारण गर्छ। ज्ञान सूर्य प्रगटा, अज्ञान अंधेर विनाश। अँध्यारो रात हुन्छ नि। मनुष्यहरू सम्झन्छन्- यसभन्दा पनि अझ अँध्यारो रात हुन्छ। यो हो नै घोर अन्धकार। मनुष्यहरू यो जान्दैनन्। अहिले तिमीले रचयिता एवं रचनाको आदि, मध्य, अन्तलाई जानिसकेका छौ। जसको लागि सन्यासीहरू बेअन्त भन्दछन्। ईश्वर तिम्रो गतिमति न्यारा छ। तिमी त सम्झन्छौ ईश्वर नै आएर गति सद्गति गर्नुहुन्छ। तिमीलाई थाहा छ- श्रीमत्तले हामी नै नरबाट नारायण, नारीबाट लक्ष्मी बनेछौं। कति ठूलो नशा छ! एउटै लक्ष्य छ नि। बेरिस्टर बन्ने छौं, तर नम्बरवार त हुन्छन् नै। यसकारण माता-पितालाई अनुशरण गर। जान्दछौ- माता पिता पुरुषार्थ गरेर नम्बरवनमा जान्छन् भने हामीले पनि पुरुषार्थ किन नगर्ने? हामी पनि यति स्वीट किन नबन्ने? बच्चाहरूले आमाबुवाको तख्त जित्छन् नि। उनीहरू ठूला भएपछि माता-पिता तल ओर्लिनेछन्। त्यसैले तिमीले माता-पिताको तख्तलाई जित्दछौ।

२०७५ आषाढ १५ शुक्रबार २९-०६-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

तिमी बच्चाहरूलाई धेरै प्यारा, धेरै स्वीट बन्नु छ। तिमी मुखबाट सदैव रत्न निकलनु पर्छ। रूप बसन्त तिमी हो। उनीहरूले त बसेर एउटा कथा बनाएका छन्। यो हो ज्ञान रत्न। जुहारतलाई त बाबाले राम्रोसंग जान्नुहुन्छ। सबैभन्दा उच्च जवाहरतको धन्दा मानिन्छ। यी पनि ज्ञान रत्न हुन्। एक-एक रत्नको धारणा हुन्छ। यसबाट तिमी पदमपति बन्छौ। तिमी महलहरूमा कस्ता-कस्ता सुनका ईंटाहरू, हीरा मोती लाग्छन्। बडो सुखी रहने छौ। सदा निरोगी, सदा सम्पत्तिवान बन्छौ। मानौं बाबाले यस्तो वरदान दिनुहुन्छ। जति स्वीट बन्छौ त्यति बाबा खुसी हुनुहुन्छ। स्कूलमा शिक्षकले विद्यार्थीलाई जान्नुहुन्छ नि। उहाँ त बेहदका बुबा-शिक्षक-सत्गुरु हुनुहुन्छ। अहिले तिमी बच्चाहरू सामुने बसेका छौ त्यसैले मुरली पनि त्यस्तै निस्कन्छ। तर फेरि ज्ञानी तू आत्मालाई बाबाले यहाँ बस्न दिनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— जाऊ, गएर मनुष्यलाई देवता बनाउने सेवा गर। जो तीतो, धेरै रोगी बनेका छन्। तिनीहरूलाई निरोगी बनाऊ। अहिले त औसत आयु ४०-४५ वर्ष होला। योगीको आयु धेरै लामो हुन्छ। कृष्णलाई महात्मा, योगेश्वर भन्छन्। जब उनको राज्य थियो, औसत आयु १५० वर्ष थियो। अब रोगी बनेका छन्। हिसाब त छ नि। तर मनुष्य जान्दैनन्। बुद्धि रूपी बर्तन जुन सुनको थियो, त्यसमा विष भरिनाले यो हाल भएको छ। अब बाबाले ज्ञान अमृत हालेर सुनको बनाउनुहुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकिलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबा समान अति स्वीट बन्नु छ। मुखबाट कहिल्यै पनि तीतो वचन निकाल्नु छैन, सदैव स्वीट बोल्नु छ।
- २) बाबाले हामीलाई जो अमूल्य ज्ञान रत्नहरू दिइरहनु भएको छ, त्यसको महत्त्वलाई जानेर राम्रोसँग धारण गर्नु छ।

वरदानः— ब्यालेन्सद्वारा ब्लिसफुल जीवनको साक्षात्कार गराउने सर्वको ब्लेसिंगको पात्र भव

ब्यालेन्स सबैभन्दा ठूलो कला हो। याद र सेवाको ब्यालेन्स भएमा बाबाको ब्लेसिंग मिलिरहन्छ। हर कुराको ब्यालेन्सद्वारा सहज नै नम्बरवन बन्छौ। ब्यालेन्सले नै अनेक आत्माहरूको अगाडि ब्लिसफुल जीवनको साक्षात्कार गराउँछ। ब्यालेन्सलाई सदा स्मृतिमा राख्दै सर्व प्राप्तिहरूको अनुभव गरिराख, तब स्वयं पनि अगाडि बढिरहने छौ र अन्य आत्माहरूलाई पनि अगाडि बढाउने छौ।

स्लोगनः— महावीर ऊ नै हो, जसले हर मुश्किललाई सहज गरेर पहाडलाई रायो वा रूवा बनाइदिन्छ।

शब्दार्थः— स्वीटेस्ट= अति मीठो। स्वीट= मीठो। ब्यालेन्स= सन्तुलन। ब्लेसिंग= आशीर्वाद। ब्लिसफुल= सुखमय, सुखी।